

[Lütken.]

på, om man er en stor kreditor i den pågældende bank, eller om man er en lille debitor. Der er stor forskel på, om man har mange penge stående på sin konto i banken, eller om man ingen har stående i banken. Behandlingen er meget forskellig, og det er netop en af grundene til, at det er vanskeligt for girosystemet at slå igennem; folk er netop knyttet til deres banker og er temmelig bange for at genere dem. For nogle mennesker er en bank nærmest at ligne med et foretagende, der udlåner paraplyer i solskin og kræver dem tilbage i regnvejr. Sådan kan det godt opfattes af mange almindelige mennesker i hvert fald, og jeg tror, man her trænger til en konkurrence. Det er der på mange områder, og der er ikke nogen som helst grund til at holde bankerne udenfor. De trænger sandelig også til en konkurrence. Det var vel også derfor, andelsbevægelsen o. lign. lavede sine egne pengeinstitutter; det var vel også en slags reaktion over for de store banker. Jeg synes, det var meget rimeligt, hvis lønmodtagerne havde en anden mulighed, et alternativ til de private banker; det synes jeg ville være udmærket.

Jeg kunne godt lide at spørge hr. Juul-Madsen: hvordan ser en ligegyldig person ud? Nu har vi fået at vide, at forskellige mennesker ikke er ligegyldige personer. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få udpeget en ganske ligegyldig person. Han ligner ikke hr. Juul-Madsen, det vil jeg ikke regne med i hvert fald.

Jeg vil godt spørge ministeren, om man kan få en klar lovregel om, at lønmodtagere har krav på, at deres løn indsættes på den konto, som de selv ønsker den skal indsættes på. Jeg tror, der er en del, der er ude for vanskeligheder på det punkt, idet arbejdsgiveren for at gavne sig selv og sin egen bankforbindelse til en vis grad vil være interesseret i, at lønmodtagernes penge ryger ind i den bank, han har som forretningsforbindelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Til hr. Lütken vil jeg med det samme sige, at det sidste spørgsmål kan jeg ikke besvare på stående fod. Så vidt jeg forstod spørgsmålet, og jeg forstod det vist rigtigt, var det et helt generelt spørgsmål, som ikke specielt drejede sig om postgiroen, men

om lønmodtagerens ret, uanset i hvilket institut lønkontoen var oprettet, og derved er vi — hvor nødigt hr. Lennart Larson end ser det — ude over mit ressort; men jeg skal gerne gå videre med det spørgsmål og eventuelt besvare det i udvalget.

Jeg synes kun, der er grund til her i anden omgang at beskæftige sig med to spørgsmål, da der ikke kom ret mange nye argumenter frem i anden omgang. Jeg vil blot konstatere, at efter den definition af, hvad en postsparebank er, som hr. Juul-Madsen anvendte, og også efter hr. Lennart Larson opfattelse af, hvad bankforretninger er, så har postgirokontoret fra 1968 til 1971 i den borgerlige regerings tid udført bankforretninger, og så har det været en postsparebank. Dermed er der vel i og for sig ikke så meget mere at sige. Det, jeg siger her, refererer til det første trin — som hr. Gudme ikke har fundet nogen anledning til at kommentere, og lad det også bare ligge — nemlig den obligatoriske længiroordning for de i postvæsenet ansatte. I forbindelse med disse ordninger har der været udført forretninger, som hr. Lennart Larson betegner som bankforretninger.

Derudover skal jeg sige til hr. Lennart Larson ganske klart og tydeligt, at når personkredsen, som tilbuddet henvender sig til, er defineret i lovforslaget som værende de offentligt ansatte, så ligger det ganske klart, at hvis man ønsker på et senere tidspunkt at udvide denne personkreds, så vil det ske ved et forslag om ændring af denne lov. Der bliver altså ikke tale om at benytte sig af nogle andre former for bemyndigelse; det er et ganske klart tilsagn.

(Kort bemærkning).

Lennart Larson: Der må være forskel på at være offentligt ansat og at være statsansat. Ministeren nævnte offentligt ansatte, det omfatter også alle kommunalt ansatte.

Jeg vil sammenligne postvæsenets hidtidige udlånsforretning med det, der foregår på interessekontorer, som de findes i mange virksomheder i Danmark.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Mit sidste indlæg skal ikke misforstås, hvis jeg har anvendt et forkert udtryk. Lovforslaget omfatter de statsansatte, og